

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/68/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515010763
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7515010763.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného Q. U. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 22. februára 2018 v Košiciach o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 6. 3. 2017, sp.zn. 3T/169/2015 o postúpení veci na prejednanie ako priestupku a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku z a m i e t a sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Okresný prokurátor pre Košice - okolie podal dňa 7. 12. 2015 obžalobu na obvineného Q. U. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „Tr.zák.“) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnej obžalobe.

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 6. 3. 2017, sp.zn. 3T/169/2015 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len „Tr.por.“) postúpil vec Obvodnému úradu Košice - okolie na prejednanie ako priestupku.

Proti uzneseniu podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry (ďalej len „sťažovateľ“). V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku dôvodí, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nezákonné, nakoľko z vykonaného dokazovania na súde jednoznačne a nespochybniteľne vyplynulo, že obžalovaný Q. U. (ďalej len „obžalovaný“) sústavne a opakovane napáda rodinu O., o čom svedčí celý rad trestných oznámení, súčasne sústavne napáda ako policajtov, tak i vyšetrovateľov, prokurátorov a znalcov a jeho vyhrážky sa zintenzívňujú. Názor súdu, že vyhrážka obžalovaného poškodenej svojou povahou a závažnosťou nenapĺňa objektívnu stránku, pretože vyhrážanie neobsahuje vyhrážku smrťou, ani ťažkou ujmom na zdraví, prípadne inou ťažkou ujmom a tak nebol naplnený znak skutkovej podstaty, je spochybnený predovšetkým tým, že poškodená veľmi dôveryhodne zopakovala niekoľkokrát, že sa v tom okamihu veľmi zľakla, jej konanie ju prekvapilo a stále v jeho prítomnosti pociťuje obavu, a preto sa obžalovanému vedome vyhýba. Následkom je v tomto prípade pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mierená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mal pôsobiť ako vyhrážka. Následok pôsobenia vyhrážky musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, čo však spochybnené vykonaným dokazovaním nebolo. Časový odstup medzi skutkom a podaním trestného oznámenia poškodenou JUDr. F. O. (ďalej len „poškodená“) - vyplývajúci z dôkladnej prípravy tohto trestného oznámenia - nemôže byť vyhodnotený v neprospech poškodenej a tým ani jej obava.

Pokračuje, že prax ustálila, že opakovaný čin páchatel'a má byť posúdený ako trestný čin, nakoľko sa zvyšuje opakovaním pravdepodobnosť ďalšieho pokračovania a z toho vyplývajúce možné následky.

Má za to, že obžalovaný sa svojím konaním dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a navrhol v dôsledku sťažnosti zrušiť napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako nezákonné a vec vrátiť tomuto na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako sťažnostný súd (ďalej len „sťažnostný súd“) postupoval v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. a pri rozhodovaní o sťažnosti okresného prokurátora preskúmal ako nadriadený orgán tak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd najprv preskúmal, či sťažnosť nie je prípustná alebo či nebola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala, alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým vzala späť, pričom z obsahu spisového materiálu zistil, že opravný prostriedok - sťažnosť - je prípustný, bol podaný včas - v zákonom stanovenej lehote a oprávnenu procesnou stranou.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd ďalej zistil nasledovné.

Predmetná vec už bola prejednávaná a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. júna 2016, sp. zn. 6To/21/2016, podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. bolo zrušené rozhodnutie Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 29. 1. 2016, sp. zn. 3T/169/2015, ktorým bola postúpená vec Obvodnému úradu Košice - okolie, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupku a prvostupňovému súdu uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V tomto svojom rozhodnutí sťažnostný súd uložil prvostupňovému súdu, aby vo veci bolo vykonané hlavné pojednávanie a v rámci kontradiktórneho procesu vykonané dokazovanie a vykonané dôkazy vyhodnotené v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por.

Konštatoval, že v tomto dokazovaní bude potrebné vysporiadať sa s tvrdeniami tak obvineného, ale i prokurátora, najmä vo vzťahu k posudzovaniu závažnosti konania obvineného v prípade, že k posudzovanému skutku naozaj došlo. Toto skúmanie materiálnej stránky trestného činu - konkrétne prečinu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. - pri komplexnom hodnotení žalovaného skutku vrátane osoby obvineného.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní - v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie - dospel k záveru, že konkrétna vyhrážka obžalovaného uvedená v skutku svojou povahou a závažnosťou nenapĺňa objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., nakoľko neobsahuje ani vyhrážku smrťou, ani ťažkou ujmom na zdraví, prípadne inou ťažkou ujmom. Uzatvára, že poškodená vzhľadom na hlboko narušené susedské vzťahy s obžalovaným mohla pociťovať z tejto vyhrážky obavu, a to i vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný stojaci neďaleko mal v rukách hrable, ktoré držal drevenou násadou smerom k nej a urobil i pohyb smerom k jej hlave, ale nebol týmto naplnený objektívny znak skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania.

Sťažnostný súd po preskúmaní ako obsahu spisového materiálu, tak i napadnutého uznesenia a podaného opravného prostriedku, dospel v zhode s prvostupňovým súdom k záveru, že konanie obžalovaného v žalovanom skutku je potrebné kvalifikovať ako priestupok.

Pre zvýraznenie považuje sťažnostný súd za potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, pričom konania v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia sa dopustí ten, kto spácha čin závažnejším spôsobom konania.

Sťažnostný súd považuje za potrebné - reagujúc na sťažnostné dôvody sťažovateľa - zvýrazniť, že pri hodnotení závažnosti konania obžalovaného je potrebné vychádzať z obsahu skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba. Nemožno hodnotiť v neprospech obžalovaného, že podáva celý rad trestných oznámení, ktorými napáda orgány činné v trestnom konaní.

Formulácia žalovaného skutku neobsahuje také konanie, ktoré by bolo možné právne hodnotiť ako žalovaný trestný čin.

V zmysle § 8 Tr.zák., trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v predmetnom zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Najvyššou formou protiprávneho konania je trestný čin, z hľadiska delenia poznáme prečin a zločin.

Aktuálny Trestný zákon pri prečinoch pripúšťa možnosť, že aj pri naplnení znakov skutkovej podstaty trestného činu, ak bude závažnosť činu nepatrná, u mladistvého malá, nepôjde o trestný čin.

Závažnosť činu predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávnych činov, ktoré vykazujú znaky prečinov, ktorý má napomôcť odlíšiť napr. priestupky od prečinov. Môže mať 4 stupne, ktoré majú význam pre právnu kvalifikáciu protiprávneho činu, v danom prípade, ak je závažnosť činu nepatrná, nejde o prečin, pričom však môže ísť o priestupok.

Závažnosť prečinu je určená:

- a) spôsobom vykonania činu a jeho následkom,
- b) okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný (najmä okolnosti uvedené v § 36 a § 37 Tr.zák.),
- c) mierou zavinenia a pohnútkou páchatela.

Preto pri hodnotení podľa uvedených kritérií dospel v zhode s prvostupňovým súdom i sťažnostný súd k záveru, že žalované konanie obžalovaného naplnilo pojmové znaky priestupku - i keď tento nie je konkretizovaný vo výroku - a to proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a preto postupujúc v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. zamietol sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).